DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 20sten JANUARY, 1827. N. 3

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat het noodig en raadzaam geoordeeld is te bepalen, zoo als hierby wordt bepaald: dat als er gelden aan hypotheken ter administratie van de wees-onbeheerde-en-desolate boedel kamer worden gebragt, naauwkeurige aanteekening daarvan zal worden gemaakt, ten einde by het vervallen van zoodanige gelden de uitkeering daarvan aan de belangbebbenden met dezelfde hypotheken moge geschieden, byaldien de kamer niet mogt instaat wezen de aflossing met gereed geld te doen en de belanghebbenden niet mogten verkiezen daarop te wachten.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 19den December 1826, het veertiende Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,
(w. g) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 2den January 1827.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat het noodig en raadzaam geoordeeld is te bepalen zoo als hierby wordt bepaald: dat van en met den 1sten January 1827 het zegel tot een paspoort voor slechts een persoon zal zyn ter waarde van twee guldens en dat by aldien het paspoort dienen zal voor een huisgezin van twee of meer personen, namelyk: voor ouders, kinderen, pupillen en slaven tot hetzelve behoorende, het voormelde bepaalde zegel met vyf en twintig centen voor elken zoodanigen persoon zal worden verhoogd.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 29sten December 1826, het 14de Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelven,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 6den January 1827.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Den 12den January 1827

INGEVALLE de Persoon van *Jan van Besey* in den Jare 1801 als Matroos vertrokken naar Curaçao, met het brik schip genaamd [illegible], gevoerd wordende door Kapitein Marteus Ba[illegible], nog in leven mogte zyn, wordt dezelve opgeroepen [illegible] vóór den 1sten January 1828 zich aan te melden ten Kantore van den Notaris Bastiaan van Ste[illegible] te Delfshaven, ten einde de [illegible] te bekomen wegens eene portie erfenisse aan hem opgekomen uit den Boedel en Nalatenschap van *Sara van Besey Weduwe Leendert Hoornweg*, gewoond hebbende en te Delfshaven, voornoemd overleden, zullende na den voorschreven *1sten January* 1828 over gemelde portie en erfenisse worden gedisponeerd conform hare testamentaire dispositie. Iemand eenige zekere narigten wegens het leven en de dood van gemelde *Jan van Besey* kunnende geven, worden verzogt daarvan opgave te doen ten Kantore van voornoemde Notaris van Steveren, te Delfshaven.

Den 5den January 1827.

NAAR HAMBURG,

Zal met den 1sten der aanstaande maand February vertrekken het snel zeilende Brik Schip

ALEXANDER,
Kapitein J. N. MARTENS.

Voor Vracht en Passagie, vervooge men zich ten Kantore van
C. A. ZEPPENFELDT.

WAARSCHOUWING.

DE Raad Fiscaal geinformeert geworden zyn de dat sommige personen zich niet ontzien hebben bereids op den eersten dag dat het nieuw Nederlandsch Muntstelsel alhier in werking gebregt is, op de 25 en 50 cts. stukken in ontvang of verwisseling winst te nemen, en hier door derzelver wettige cours te veranderen, strydig tegen alle wetten en bepalingen, op het muntwezen geemaneert, *waarschouwt* elk en een ieder voor zulke handelingen, die allezins strafbaar zyn, en door de Raad Fiscaal als s'Konings Officier strengelyk zal en worden geurveilleert en tegens de contraventeurs geprocedeert als Rechtens.

Dat het alzoo niemand vry zal staan, om de ingevoerde Nederlandsche Munt anders in handel, koop verkoop of wisseling optenemen, te debiteeren of uitteegeven dan na de by koninklyk besluit bepaalde cours, namelyk van de gekapte Spaansche daalder voor 10 stuivers, de 50, 25, 10 en 5 cts. stukken, volgens de daarop geslagene en gestempelde waarde, en de centen, halve centen, en Curaçaosche stuiver zoo en gelyk deswegens bepaald is: waarna zich een ieder zal hebben te reguleeren.

De Raad Fiscaal,
RAMMELMAN ELSEVIER.

Fiscalaat, den 2den January 1827.

WAARSCHOUWING.

DE Raad Fiscaal kennis ontvangen hebbende dat zoo wel aan de Overzyde der Haven als in de Willemstad in circulatie gebragt zyn *kopere centen en halve centen* verzilvert en uitgegeven als zilvere stukken, welke schandelyke handelwyze, allezins valt in de termen van falsiteit en bedriegelyke munten, hetwelk strengelyk behoort te worden tegengegaan en gestraft. *Requireert* by deze elk en een ieder ten dienste der Justitie, om niet alleen hem Raad Fiscaal behulpzaam te zyn in het opsporen der daders, maar ook speciaal om op de eerste suspicie van valsche munt, de geene welke dezelve in betaling geven aantehouden en ter Fiscalaat aantegeven: ten einde tegen zulke schandelyke misdryven de Justitie kan werkzaam zyn.

En dient tot informatie van onkundige lieden dat op de kopere cents en halve cents stukken de Letter *W.* aldus gesteld is W. onder de kroon, en op de zilvere stukken in gekruide Letter *W*, voorts noch een gekarteldé rand om de beide zyden behalve het getal van de centen, 25 5, &c. terwyl op de kopere 1 C. en ½ C. staat: voorts dat het koper geld by het gevoel van meer omtrek is dan het zilver.

De Raad Fiskaal,
RAMMELMAN ELSEVIER.

Fiscalaat, den 3den January 1827.

Fiscaal's Kantoor, den 19den January 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 19 oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 5den January 1827.

TE HUUR.

EEN Buitenplaats, gelegen op Pietermaay, Wyk 4 No. 256, te voren bewoond geweest door den Weled. Gestrengen Heer Mr. W. W. Uhyckinck, met derzelfs buiten gebouwen, waaronder eene fraaye Volière, en met een wel onderhouden Hofje. Te bevragen ter Weeskamer, of by Mr. D. SERRURIER, aan de Overzyde.

Den 10den January 1827.

BEKENDMAKING.

DE geenen welke genegen mogten zyn vee en klip steenen te leveren aan de Fortificatie Werken alhier, kunnen tegen Een Gulden en Dertig Cents de Cubiek El dezelve van heden af aanvoeren; en er wordt aan hun toegestaan om de steenen van s'Lands gronden te mogen halen.

De inhoud of de quantiteit steenen uitmakende de bedoelde Cubiek El, is te zien op het Werk in het Waterfort.

De Luitenant Kolonel Ingenieur,
J. C. NINABER.

Den 10den January 1827.

DE ondergeteekende als Gemagtigde van Mejufvrouw Maria Margaritta Wensel, Weduwe van Francisco Layande, verzoekt al den geenen die eenige pretentien mogten hebben tegen de opgemelde Maria Margaritta Wensel, om hunne Rekening in den loop van deze maand in te zenden, ten Pakhuize van
A. DE MEZA.

MENGELINGEN.

In Frankryk heeft men tegenwoordig de ergernis, dat vóór het geregt eene zaak behandeld wordt, waardoor de zotte taal der jonge yveraars van de Jezuiten, de missionaris-en, openbaar wordt. Te Rouen, heeft er, onder anderen, een den kansel beklommen, die zeide:—"Als uw vader en uwe moeder te gelyker tyd in groot gevaar zyn, redt dan eerst uwe moeder, want zeker is men zoon zyner moeder, maar zoo is het niet met den vader gesteld; want hoe vele vrouwen onder myne toehoorders zouden wel den vader van hare kinderen opgeven kunnen?"—(In Frankryk, waar fanatismus en zedeloosheid hand aan hand vooruit gaan, kan dit wel waar zyn.)

Een ander missionaires wendde zich onlangs in zyne predikatie tot de vrouwen van zyn gehoor, haar zeggende:—"Tot uwe echtgenooten zal ik my niet meer vervoegen; deze zyn onbekeerbaar; het zyn de *bokken* die in het jongste wereldgerigt aan den linkerhand des regters zullen geplaatst worden. Aan U behoort het nu hen terogt te brengen; pakt ze by hunne *horens* en brengt ze terug naar de schaapskooi der geloovigen."—(Wie hun die horens heeft opgezet dat laat zich ligt begrypen.)—*Arnhem Courant, den 14den Sept.*

Hoe men tegenwoordig in Duitschland zyne gevoelens openbaart.

Voor eenigen tyd las men in de Kourant van *Hildburghausen* het volgende artikel: De gezamenlyke ganzen en eenden van het land hebben een verzoekschrift ingediend (waar, dat staat er niet by; misschien wel by de inkwisitie door het Heilige Verbond te Mentz ingesteld.) waarin onder anderen gezegd wordt: "Wy verzoeken niet, dat men ons ongeplukt late, wy hebben genoegzaam geleerd, dat heden ten dage niemand ongeplukt blyft; wy willen gaarne goed en bloed, huid en vederen voor ons lieve vaderland en onze menschelyke broeders laten, wy nemen ook gaarne aan, dat, wegens de ook onder ons ganzen ontstane woelingen, wat binden noodig is. Maar dat verzoeken wy ernstig dat men ons toch de snob openlaat, en dat wy naar welgevallen zonder vrees redeneren durven." Aan het slot zegt de vervaardigster van het verzoekschrift: "Mogt men zich welligt verwonderen, dat wy ganzen lezen en schryven kunnen, zoo kan ik hierop antwoorden, dat de onderdanigste stryfster dezes in de stad opgevoed is, waar thans ganzen vertoond worden die nog veel wonderlyker dingen verrigten dan lezen en schryven."

Parys, 1sten Oct.—De hertog van Bordeaux, de vermoedelyke erfgenaam van de kroon; is, by het intreden van zyn zevende jaar, onder mannelyk toezigt gesteld, te weten onder dat van den heer de Rivière, zyn gouverneur, en van den bisschop Tharin, zyn onderwyzer. Het publiek, het welk dien prelaat steeds aanmerkt als eenen zeer hevigen, onverdraagzamen voorstander der Jesuiten, heeft deze omstandigheid met eenig genoegen vernomen, in de hoop, dat de jonge vorst alzoo in andere handen moge geraken.

Den 19den January 1827.

NAAR AMSTERDAM,

Zal den 15den February zonder uitstel, op verbeurte van halve Vracht vertrekken, het Brik Schip



CHARLOTTE MARGARETHA,
Kapitein G. KALESHOEK.

Voor Vracht of Passagie, vervoege men zich by den Kapitein aan boord of ten Kantore van

J. N. C. JUTTING.

Den 19den January 1827.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer eilanden heeft de navolgende keuze en benoeming gedaan; namelyk van den Heer D. Beevers tot lid van den Raad van Policie op dit eiland.

en

Van de Heeren H. van der Meulen en M. B. Schotborgh tot leden van den Raad van Civile en Criminele Justitie alhier.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 19den January 1827.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekenden geassocieerd zynde, om Handel te dryven zoo wel in Commissie betrekkingen als anderzins, onder de Firma van PENSO & BRANDAO, geven aan hunne Vrienden en aan het Geëerd Publiek kennis dat hunne Firma den 1sten February aanstaande aanvang zal nemen, hoopende dat zy dezelfde gunst hun afzonderlyk tot heden door een ieder beweezen in het toekomende zullen meriteeren.

ISHAC DE ELIAO PENSO.
JOS. P. BRANDAO Jr.

January 19, 1827.

NOTICE.

THE undersigned enter into Co-partnership, for the purpose of carrying on Commission and other Mercantile business, do hereby notify to their Friends and the Public that the same will be commenced on the First of February next, under the Firm of PENSO & BRANDAO, and that they shall be happy to merit the same favors as they have experienced individually.

ISHAC DE ELIAO PENSO.
JOS. P. BRANDAO Jr.

TE KOOP

Bÿ AUGUST MULLER,

Eenige Piesen extra fÿn Zwart, Blaauw, Groen en Rood Laken.

Lÿst der sedert den 12den tot den 19den dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

Maria Catalina Dovale	F Bocanegre
Hermina Lauffer	J B de Ugarte
Catalina Wonberg	E F Cordero
M A Fernandes	Seviro Siera
Johanna Isberta Neer	M Rita Quero
Helena Viander	J S Artiaga
Miguel Lavanida	A A Marjua
Merjan Suaris	B N y Naranjo
J J Migaris	Ths. Brion
Christina Visser	M F Smith
G Levy	P Pieters
H Apitsz	J C Bonet
J J V Franken	J J Lafitte
B A Corea	J M Moralis
J Weeber	Mengiver Latassa
Juana Buato	F Ruis
A C Stredels	J A Delima
R Monsanto	Gontier
J Desola	Chalis Belly
M Stegman	Emeli Jouber
S Salasar de Montero	L Jourdaen
R P Brandao	E Lacosta
J de S Senior	A Camille

Curaçao den 19den Januarÿ 1827.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY.

13.	golet Overste von Scholten, Reed,	St. Thomas
15.	—— Meriaan, Peres,	Cuba
	—— Socorro, Craane,	Puerto Cabello
	—— Dos Amigos, Aristoqui,	Coro
	schip Douglass, Fowler,	New York
16.	bark Concord, Stone,	dito
17.	golet Reporter, Arnold,	Providence
	lantje Resistencia, Suris,	Puerto Cabello
	golet Union Filantropica, Casseros,	Coro
18.	—— Twee Vrienden, Wever,	Aruba
	—— Venus, Rusman,	La Guayra

UITGEKLAARD—JANUARY.

13. galjoot Louisa Margaritha, Möller,
bark Mary, Hart,
15. golet Geertruida, Levy,
16. —— Theresa, Danies,
—— Overste von Scholten, Krög,
18. —— St. Barbara, Curiel,
—— Meriaan, Mora,

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 21sten January ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. Muller, J. A. Z.

Gisteren zÿnde de Verjaring des Geboortendags van Hare Koninglÿke Hoogheid Anna Pavlona, Princes van Oranje, werden er des middags koninglyke saluten gedaan van het Fort Amsterdam en Z. M.'s brik de Panter; en het garnisoen kwam in parade.

Op Zondag den 14den ll. kwam binnen deze haven van La Guaÿra en Puerto Cabello, Z. M.'s korvet de Pallas, gekommandeerd door den kapitein luitenant H. van de Velde; en op Dingsdag den 16den Z. M.'s brik de Panter, gekommandeerd door den kapitein luitenant Bois, mede van La Guayra en Puerto Cabello.

De *Etoile*, het Fransche ministeriele dagblad, haalt een artikel aan uit een Journaal van Brussel, hetwelke behelst, dat de beroemde tooneelist Talma, welke onlangs te Parys is overleden, by zyn overlyden niet wilde toelaten dat men aan hem de ceremonien der R. C. Kerk verrichtte; dat dit voorbeeld van zulk een beroemd man op het wispelturige Fransche volk een sterken indruk heeft gemaakt en dat velen der aanzienelyken op hunne ziekbedden de geestelyken wegzonden die hen den ouwel, olysel, enz. kwamen toedienen. Het Brusselsche Journaal maakte hierop deze aanmerking: de Franschen beginnen dus intezien dat zy de ouwels, de oly, het wywater en de was even zoo goed kunnen ontberen als zy de koffy, suiker en tabak onder Napoleon moesten missen.

De *Etoile* noemt dit horrible woorden, en gaat voort met te zeggen: het Nederlandsche gouvernement gedoogt zulks in de hoofdstad van het Katolyke Belgie? Zeker zoude dit gouvernement zulks niet toelaten als het Protestantsche geloof werd aangevallen.

De redakteurs der *Etoile* nemen echter niet in aanmerking dat in Nederland de drukpers vry is en dat het Nederlandsche gouvernement gedoogd heeft dat in Belgie zoo wel als in Holland zeer vinnige en lasterende geschriften tegen het Protestantendom zyn in het licht verschenen zonder de schryvers in het minste daarom te bemoeyen. Indien eenige godsdienstige sekte, het zy de Roomsche, Protestantsche of Joodsche openlyk wordt aangevallen, dan heeft de aangevallene party regt om zyne tegenparty te wederleggen en het beschaafde gedeelte van het publiek zal kunnen oordeelen aan welke zyde de waarheid zich bevindt. Eene eerdienst behoeft niet staande gehouden te worden door sacrelegie of moordwetten zoo als zulks in Frankryk plaats heeft.

UITTREKSELS VAN NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Rome, 7den July.—De zaak der heilig verklaring van de eerwaardige dienstmaagd Gods, *Maria Clotilda van Frankryk*, koningin van Sardinie, was sedert den dood van koning Karel Emanuel IV., die voor deze zaak tot gevolmagtigde had benoemd den prelaat Bottiglia, opgeschort geworden. Paus Pius VII. had brieven doen afzenden, om in de stad en het bisdom van Turin daartoe betrekkelyke getuigenissen in te winnen. Deze zaak zal weder worden opgevat door de Godvruchtige zorg van den tegenwoordigen koning van Sardinie. De prelaat Bottiglia zal er andermaal mede worden belast en Leo XII. heeft nieuwe brieven uitgevaardigd, om de nasporingen te vervolgen. De prelaat Bottiglia heeft zyne volmagten overgegeven aan den kanunnik Cacherano, eersten almoezenier van den koning van Sardinie, die in deze hoedanigheid door den aartsbisschop is erkend geworden. Verscheidene zittingen hebben er reeds te Turin, tot de noodige nasporingen en beraadslagingen, plaats gehad; twee doorluchtige familien en twee natien moeten een gelyk belang stellen in den goeden uitslag dezer zaak.

'sGravenhage, 11den Aug.—Z. M. de koning heeft goedgekeurd het ontwerp dat aan hoogstdenzelven was onderworpen, door de Koninklyke Akademie van schoone kunsten te Antwerpen, tot de oprigting van een standbeeld van *P. P. Rubens* op een der voornaamste pleinen dier stad. De middelen ter bestryding der kosten van dit gedenkteeken zullen gevonden worden in eene *Nationale inschryving*, en al de kunstenaren des ryks zullen uitgenoodigd worden, om mede te dingen naar het voorstel van het plan en model: het programma zal eerstdaags het licht zien.

Men heeft eerst getwyfeld, waaraan de ziekte welke thans te Groningen heerscht was toeteschryven; doch daar het water tot nog toe op verscheidene plaatsen eenen ziltigen smaak heeft, de lieden van de mindere klassen ook het eerst van deze koortsen zyn aangetast geworden, en de ziekte zich naderhand tot de hoogste standen heeft uitgestrekt, zoo wordt de oorzaak nu gezocht in het overmatig drinken van het ziltig water, waartoe de arbeider, by gebrek aan regenwater, gedrongen werd. Sommigen zyn van gedachte, dat ook als medewerkende oorzaak kan beschouwd worden het onmatig gebruik van panharing, waarvan de honderd stuks voor tien cents en minder verkocht worden, als ook den aanvoer van zeevisch, die welligt niet volkomen zuiver of versch was. Men herinnert zich hierby, dat nog twee jaren na den watervloed van het jaar 1775, toen de zeedyken in Vriesland waren doorgebroken, er mede kwaadaardige koortsen in die provincie hebben geregeerd.

In Vriesland, en bepaaldelyk te Heerenveen, heeft men eene inschryving geopend om aan behoeftige zieken geneesmiddelen en verschooning te doen uitreiken, welk laatste als van eene hooge noodzakelykheid in deze ziekte wordt beschouwd. Deze liefderyke voorzorge heeft reeds heilzame gevolgen gehad, en verstrekt den altyd weldadigen ingezetenen dier stad grootelyks tot eer.

Amsterdam, 21sten Aug.—Volgens particuliere berigten, betreurt men te Batavia nog aanhoudend het vertrek van den edeldenkenden, deugdlievenden en zoo algemeen beminden gewezen gouverneur van der Capellen, wien men, als bestuurder, slechts van ééne zwakheid kan beschuldigen, van namelyk een te onbeperkt vertrouwen geschonken te hebben aan eenige onwaardige gunstelingen, wier baatzuchtig en schandelyk gedrag men als de oorzaak der vele rampen en onheilen mag beschouwen, dezer kolonie overkomen.

De sporen van den alles vernielenden oorlog zyn en blyven op het weleer schoone Java nog dubbel zigtbaar. De bekoorlykste streken van het eiland zyn verwoest, en hoezeer het gevaar grootelyks geweken is, is de rust nog verre van geheel hersteld te zyn.

De heeren van "over een jaar," of, zoo als men hier zegt, van "overmorgen," zyn aldaar in de lente van dit jaar aangekomen.—Het algemeen oordeel over de Handel Maatschappy is er zeer uiteenloopend; gene beschouwen derzelver uitzigten als gunstig, deze als ongunstig; en tot overmaat van ramp heeft de koloniale kas, door de voorregten aan deze maatschappy verleend, voorzeker een verlies van een paar millioenen jaarlyks te wachten.

Frankfort, 12den Sept.—Volgens berigten uit Konstantinopel, welke over Odessa zyn ontvangen, is byzonder ook de invoering der stokslagen voor de Muzelmannen, een gruwel. Nooit te voren is deze straf tegen hen uitgeoefend, en thans zyn daaraan zelfs de emirs onderworpen, aan wie alleen is toegestaan, dat zy, by het ontvangen der slagen, den turban afleggen. De naaste raadgevers van den sultan schynen aan het welgelukken der hervormings plannen niet meer te twyfelen. De alvermogende mufti, de hoofdbevorderaar der nieuwe hervormingen, heeft daarop een gedicht gemaakt en den sultan overhandigd. Daarin wordt onder anderen gezegd, dat de Franken, die zelfs de goede leer gaven, nu hopeloos zyn, en dat het den zeven koningen, naar wier plannen het geschiedt, zeer klaar wordt, dat er dapperheid en moed bestaat. Door de zeven koningen verstaat de mufti waarschynlyk de keizers van Rusland en Oostenryk, de koningen van Engeland, Frankryk, Spanje, Portugal en Pruissen. Van de overige Christen Vorsten in Europa schynt de mufti niets te weten.

Londen, 16den Sept.—Zonderlinge zelfmoord. Gepasseerde Donderdag had er in Londen eene schouwing plaats van het lyk van een onbekend persoon, die zich volgens ingekomene berigten, tegen acht uur des morgens met het hoofd zeer bedaard midden in de straat, alwaar een zwaar beladene steenkolenwagen, met drie paarden bespannen, langzaam voortreed, voor de wielen had nedergelegd en zich op deze zoo zonderlinge als afgrysselyke wyze, de hersenpan had laten verpletteren, alvorens de op niets verdacht zynde, verwonderde en ontstelde voerman den tyd had dien dollen wanhopenden stap voor te komen. Waarschynlyk was de ongelukkige te arm, om zich pistool, kruid, lood, of strop aan te schaffen, ten zy hy welligt zonderling genoeg heeft willen zyn, om zich van de in Engeland dagelyks voorkomende zelfmoorders, op eene, tot heden toe ongehoorde wyze, te onderscheiden.

Brussel, 16den Oct.—Z, M. de Koning heeft zich, verzeld door H. H. K. K. H. H. den Prins van Oranje en Prins Fredrik, op de gebruikelyke plegtstatige wyze, naar de vergaderplaats der Staten generaal begeven en heeft de zitting geopend met de navolgende merkwaardige aanspraak:

Edel Mogende Heeren!

"Het is my byzonder aangenaam, U Ed. Mog. op nieuw te kunnen mededeelen, dat ik van alle Mogendheden by voortduring bewyzen ontvang van welwillende vriendschap. Het daarstellen van overeenkomsten in het belang van den handel en de fabryken, zoo byzonder geschikt tot aankweeking der wederkeerig bestaande gevoelens, blyft bestendig het voorwerp myner zorgen, gelyk in het algemeen al wat dienen kan tot bevordering en uitbreiding der betrekkingen myner onderdanen met alle werelddeelen.—Ik voed de hoop, dat er eerlang eene schikking, omtrent de aangelegenheden der Roomsch Katholyke eeredienst, met den pausselyken Stoel zal kunnen getroffen worden, te welken einde, overeenkomstig het wederzydsch daartoe te kennen gegeven verlangen, eene nieuwe onderhandeling te Rome staat te worden geopend.

"De inwendige gesteldheid des lands geeft, niettegenstaande eenige zeer treurige voorvallen, ook ruime stoffe tot tevredenheid.

"De hevige ziekte, welke sedert eenigen tyd in sommige streken van ons vaderland heerscht, schynt hare grootste hoogte te hebben bereikt; men mag dus nu met vertrouwen op het afnemen derzelve hopen; al wat menschlievendheid en kunst aan de hand geven, om die ramp voor het tegenwoordige te lenigen, en hare verwoestingen voor het toekomende te beperken, wordt met yver aangewend.

"Een verschrikkelyk onheil heeft de stad Ostende getroffen; deszelfs oorzaak en uitwerkselen worden naauwkeuriglyk onderzocht; doelmatige hulp zal worden geboden, daar, waar de aard en het gewigt der verliezen tot gemoetkoming aanleiding zullen geven.

"De verbetering en vermeerdering der groote communicatien worden gestadig voortgezet; nieuwe en belangryke gedeelten derzelve zullen dit jaar geheel worden voltooid, en het vervoer bevorderen, naar en uit streken, welke vele ryke voorbrengselen van landbouw en mynen opleveren, maar thans nog verstoken zyn van eene gemakkelyke gemeenschap; de ontwikkeling eener werkzame en vruchtbare nyverheid zal daarvan het gevolg kunnen zyn.

"De commissie, welke ik belast had met het onderzoek naar de beste rivier-afleidingen, heeft haren moeyelyken arbeid loffelyk volbragt en my haar uitgewerkt verslag aangeboden; hetzelve zal door den druk bekend gemaakt, en alzoo onderworpen worden aan het onderzoek en de beoordeeling van het algemeen; sommige door haar voorgestelde maatregelen, waarvan de nuttigheid boven bedenking was, zyn dadelyk vastgesteld, en de middelen van uitvoering voorbereid; doch, by het nemen van eene eindelyke beschikking op geheel dat onderwerp, wenschte ik gebruik te kunnen maken van de verdere wetenschappelyke nasporingen, waartoe de bekendmaking van het verslag voorzeker gelegenheid zal geven.

"De commissie, aan welke ik de zorg had opgedragen, om, onder de slagtoffers van den laatsten watersnood, de giften uittedeelen, door de algemeene weldadigheid tot verzachting van die groote ramp bestemd, heeft hare taak waardiglyk vervuld. Het geëvenredigd bedrag dier uitdeeling is vry hoog geweest, dank zy den edelmoedigen bystand myner landgenooten, en den geest van orde en regtvaardigheid, welke den arbeid der commissie heeft gekenmerkt.

"De laatste maanden van het afgeloopen jaar hebben, voor alle bronnen van algemeene welvaart, een der moeyelykste tydvakken opgeleverd; gebrek aan vertrouwen, meer welligt dan wezenlyk geldgebrek, heeft eene noodlottigen invloed uitgeoefend op de handelsbetrekkingen, tusschen de onderscheidene natien; vele voorname markten in Europa zyn daardoor geschokt geworden; ook de Nederlanders hebben daarby geleden, doch die moeyelykheden met eere doorgestaan, en de gevolgen hebben zich in dit Ryk veel minder, dan elders, doen gevoelen.

"Landbouw, fabrieken, visscheryen, koophandel en scheepvaart zyn, dit jaar, over het geheel, niet minder voorspoedig, dan in het vorige.

"Het openbaar onderwys voldoet meer en meer aan de verschillende behoeften der maatschappy; de behoeftige volksklasse kan hetzelve byna overal kosteloos genieten.

"Men is in eenige steden, met goed gevolg, begonnen aan den arbeidsman een byzonder onderrigt te geven, met het oogmerk, om zyne beoefenende kennis te vermeerderen.

"De in vorige jaren genomene maatregelen, wegens het onderrigt in de oude talen en byzondere takken van het hooger onderwys, hebben geheel aan de verwachting beantwoord; zy zullen met ernst en volharding gehandhaafd worden.

"De grondwettelyke instelling der schutteryen zal in uwe tegenwoordige zitting kunnen geregeld worden; men heeft getracht, daarby het gewigtig belang der verdediging van het vaderland te vereenigen met de huishoudelyke pligten en het gerief der ingezetenen.

"Onze buitenlandsche bezittingen houden myne byzondere aandacht gevestigd.

"Myn vertegenwoordiger in Oost Indië is met yver werkzaam in het beramen der maatregelen, welke tot bereiking van het belangryk doel zyner zending strekken kunnen; de rust aldaar is nog niet geheel hersteld, maar door het aanzienlyk getal krygsvolk, hetwelk, ten

versterking van de indische gewapende magt, sedert eenen geruimen tyd, van hier is, en by voortduring wordt uitgezonden, zal, wordt die magt met beleid aangevoerd, de opstand weldra beteugeld zyn, en de ontwikkeling van zoo veel krachten zal gewis klem byzetten aan den zachteren geest van overreding, welke het myn vaste wil is, dat het Nederlandsch gezag in die gewesten kenschette.

"Ook in de verdere overzeesche bezittingen worden doeltreffende maatregelen tot vermeerdering van duurzame welvaart aangewend; in het byzonder zal de geheele openstelling der haven van Curaçao, aan handel, scheepvaart, landbouw en fabriek-wezen de ruime voordeelen kunnen schenken, welke de ligging en gesteldheid van dat eiland schynen aantebieden.

"'sRyks financien zyn in eenen goeden staat.

"De opbrengst der middelen is over het geheel allezins voldoende; by alle takken van 'sRyks ontvangsten, worden de weldadige gevolgen bespeurd van vastheid in het aangenomene stelsel, welks uitvoering, door de ondervinding, by de ambtenaren verbeterd, en welks naleving, door de gewoonte, by de schatpligtigen gemakkelyker wordt. De dienst van het vorig jaar laat een overschot na, hetwelk tot gedeeltelyke bestryding der behoeften van het volgende jaar zal kunnen worden aangewend, en, over het loopend jaar, mag men eene even gunstige uitkomst, met grond verwachten.

"De klagten van onderscheidene provincien, wegens ongelyke verdeeling der grondbelasting, vorderen voorziening, en hebben dan ook myne byzondere aandacht bezig gehouden; het werk van het kadaster is dien ten gevolge met verdubbelden yver voortgezet, en daardoor de mogelykheid ontstaan, een ontwerp, tot wyziging van den aanslag, in deze zitting, aan U. Ed. Mog. voor tedragen; deze zaak is uit haren aard moeyelyk en ingewikkeld, en vereischt verdere grondige overweging; doch, voor zoo verre de uitslag nog onvolkomen zyn mogt, behoeft daarom eene aanvankelyke meer gelykmatige verdeeling niet te worden verschoven; hare opvolgelyke invoering zal de gelegenheid overlaten tot herstel en verbetering van die onvolkomenheden, welke van zulk een moeyelyk werk onafscheidbaar zyn.

"De wyzigingen, welke het tarief van inkomende en uitgaande regten zal bevorderen, zullen U. Ed. Mog. worden voorgedragen.

"In de door uwe vergadering toegestemde geldleening, ten behoeve onzer overzeesche bezittingen, is op eene weinig bezwarende wyze voorzien; daarby is al wederom het nut der instelling van het amortisatie-syndicaat ten vollen gebleken.

"De derde jaarrekening dezer inrigting is onlangs gesloten; de algemeene vergadering heeft op nieuw kunnen overgaan tot de volledige goedkeuting der verrigtingen van hare permanente commissie en tevens het gevoelen geuit, dat, gedurende het tegenwoordig boekjaar, de som, tot aflossing en vermindering van schuld, zal kunnen worden voorgedragen.

"Het afsluiten van den dienst van 1823, heeft de mogelykheid daargesteld, om het bedrag, daaruit aanvankelyk voor dit jaar, ter bestryding van den loopenden dienst gebragt, voor het volgende jaar te vermeerderen, en de voordeelige toestand der geldmiddelen geeft my de aangename gelegenheid, om, zonder verschuiving van nuttige uitgaven, op nieuw eene vermindering van opcenten op sommige belastingen, aan U. Ed. Mog. voor te stellen.

"Ik vleye my in deze zitting aan U. Ed. Mog. te zullen kunnen aanbieden een ontwerp van wet op de regterlyke organisatie, by welker opstelling de noodige acht is geslagen op de bedenkingen, welke tegen een vroeger ingeleverd ontwerp waren geopperd. Ook het wetboek van burgerlyke regtspleging is door de staats commissie van redactie der nationale wetgeving afgewerkt, en wordt op dit oogenblik rypelyk onderzocht; terwyl die commissie zich almede, met steeds voortdurenden yver, bezig houdt met het vervaardigen des wetboeks van strafvordering.

"Ik opene hiermede de vergadering van U. Ed. Mog. Eene wel gevestigde en gelukkige ondervinding strekt ten bewyze, dat de bevordering van 'sLands heil het eenig doel is onzer gemeenschappelyke en eensgezinde pogingen; en zoo mogen wy met vertrouwen des Hemels zegen over dezelve afbidden, en daarop by voortduring hopen."

*** Heden werd de sedert eenen geruimen tyd reeds als comessalin by my inwonende Afrikaansche dame, Mevrouw de Leeuwin, voorspoedig ontbonden, van vier welgeschapene kinderen, die zy het genoegen heeft alleen zelve te zogen, zoo het schynt—om Neerlands gemakkelyke Dames in een dergelyk geval ten voorbeeld te dienen. Men verwondert zich over Mevrouws ongemeene vruchtbaarheid in een zoo koud climá, daar zy in haar vaderland met eene bevalling van drie kinderen zoude tevreden zyn. Kraam vrouw en kinderen bevinden zich tot heden redelyk wel. Familie en Vrienden worden verzocht ons met geene felicitetie brieven lastig te vallen.

W. VAN AKEN.

Rotterdam, den 30sten July 1826.

NEW YORK, Dec. 14.

Jongste berigten van Hayti.—Het volgende is een uittreksel van eenen brief, ontvangen door een' Heer van deze stad, gedagteekend November laatstleden.

"De handel van het land is geheel en al te niet en er bestaat volstrekt geen vertrouwen meer. Daar is geen geld in circulatie, en ook weinige produkten welke maar luttel waardig zyn. Nimmer was dit land in zoodanig een ellendigen toestand als tegenwoordig. Dusdanig is de staat der schaikist, dat het gouvernement eene proklamatie heeft laten afkondigen, om papieren geld in omloop te brengen, welke ingevolge de publikatie op den 1sten October zou aanvang nemen; maar zy zyn nog niet verschenen; hetgene zekerlyk toeteschryven is aan het verzoekschrift hetwelke de kooplieden te Port-au-Prince aan den President ingeleverd hadden, verzoekende, dat het in omloop brengen van papieren geld mogt worden uitgesteld voor den tyd van 6 maanden, ten einde hen instaat te stellen hunne zaken te vereffenen. Zekerlyk om naderband het land te verlaten. Al de generaals kommanderende de verschillende arrondissementen zyn opgeroepen geworden om eene groote byeenkomst te houden op den 20sten van deze maand; tot welk oogmerk, is het nog onbekend; maar wy vertrouwen dat deze byeenkomst ten doel mogt hebben, de verbetering van onzen toestand."

Een ander brief van dezelfde dagteekening meldt:

"Ik ben geneigd te gelooven dat het gouvernement het gevaar begint intezien, waarin het zich bevindt, en zoude zoo het mogelyk ware, teruggaan; maar de chef en zyne aanhangers hebben zich dermate aan de Franschen verbonden, dat zy geene middelen hebben om zich aan de volstrekste slaverny en afhankelykheid te ontrukken, dan door geheel en al de betrekkingen welke zy met de Franschen aangegaan hebben, te verbreken."

Wy hebben andere brieven doorgelezen, welke den toestand van Hayti ellendig afschilderen. Het volgende is een uittreksel van een derzelven:

"De droevige gevolgen, welke wy allen voorspeld hebben, na de eerste schets welke ons gegeven was, van de ordonnantie des konings, gedagteekend den 17den April 1825, worden meer dan bewaarheid, zoo dat wy slechts eene aanhaling behoeven te doen van dat meesterstuk van Fransche behendigheid, om U en de geheele wereld een regt begrip te geven van onze "volmaakte ellende" en van den tegenwoordigen en rampvollen toestand van onze zaken, zoo wel buiten als binnenlandsch. Zoodanig en verschrikkelyk zyn de uitwerkingen van de *genadige* akte van Karel X *de liberale* gelyk hy genoemd werd door zyne slaven, handlangers en dwazen te Port au Prince, om dat hy hen in boeyens, dienstbaarheid en ellende gevoerd heeft.

"Gy zult ongetwyfeld gehoord hebben dat de generaals Nord, Propheet en anderen gearresteerd waren, om dat zy als verraders van hun land aangemerkt werden, wegens het opperen van eenige twyfel betrekkelyk de goede trouw van het Fransche gouvernement in deszelfs traktaat met Hayti.

"*Zy* zyn thans weder in vryheid; en die genen onder hen, die in hunne vorige posten wilden geplaatst worden, zyn daarin hersteld, maar eenige hunner *zullen nooit meer dienen onder deze kleinmoedige en bedorvene administratie.*"

New York, December 5.

Extract of a letter to the Editor of the Baltimore Gazette.

"Lima, August 5th, 1826.

"By the ship Rebecca Sims, of Philadelphia, we have sent you a file of the Lima and Chili newspapers—they contain very little matter for a foreign reader, nor will they so long as the press is under the controul of the government.

"The people of Peru generally feel dissatisfied with the proceedings of general Bolivar; he has dissolved their Congress, and has taken near five thousand of the Peruvian troops to Panama, leaving his Colombian troops in every village of the country to keep the people in awe, and to maintain his authority. Within the last month, some division of troops in the neighborhood of Hua Manga have revolted—crying, "Viva el Congreso," &c.; and within these few days past, general Bolivar has arrested nearly all of the principal Peruvian and Buenos Ayrean officers, which causes considerable agitation amongst the people. The government will undoubtedly endeavour to make it appear that they are concerned with the troops who have revolted, and try the whole of them for the crime of High Treason.

"It is hinted that general Bolivar wishes to unite the governments of Colombia, Peru and Bolivar in one, and to attain which by his emissaries, has caused one of his favorite generals in the north of Colombia to revolt against the established government! The new Constitution sent to the government of Bolivar, is not pleasing to the people generally, particularly that part of it which elects a *President for live, without responsibility, and the right of naming his successor.*

"If we can judge by the present movements of Bolivar, he will form an alliance with the emperor of Brazil, after which endeavour to conquer Chili and Buenos Ayres, then take the title of President. Emperor or King, of these countries, as may most suit his ambition of titles.

"Business on the coast very dull. Flour $10 à 11 on board—only 2000 barrels afloat unsold."

COMMUNICATION

Of the Superior Chief of Venezuela

To His Excellency the President Liberator of Colombia, &c. &c. &c.

Head quarters Valencia, 3d January 1827.

Most Excellent Sir!

When on the 26th of April last, the order of the Supreme Executive Power was received, by which my suspension as Commander in Chief was made known, as well as the appointment of General Juan de Escalona as my successor—I have evinced my ready and blind resignation by causing my said successor to be acknowledged by the army, and proceeded to the necessary preparations for my voyage to Bogotá, there to submit myself to the judgment of the Tribunal which was to take cognizance of my cause. This is a fact which cannot be doubted—it is proved by irrefragable documents and substantiated by a series of subsequent events—my intended march to the Capital of the Republic was the Spark which caused the explosion of the 30th of April—from which my numberless calumniators have deduced, that the political disturbances on that date have arisen from no other cause—and have been plotted with no other object, but to withhold the account due to the nation of my conduct in the exercise of my functions as Commander in Chief. This is not the proper time for me to prove how far these imputations are arbitrary. I have put my conscience to the test and found that I was not guilty of the perverse intentions attributed to me by injustice and ingratitude. I have foreseen at the very commencement of the disorder, that a period would come, when tranquility succeeding to the struggle of exalted passions, would enable me to lay before the nation an exact statement of my duty—Hence the declaration I have made to the world at large, in a manifest which I have published respecting the execution of the Decree of the Executive for the enrolment of the Militia. "That far from being under any apprehension as regards the judgment of the nation and that of impartial men, I would glory in the day, when, exonerated from the obligations which attach me to Venezuela, I would be judged for the conduct which I observed as Commander in Chief, previous to the 30th April last—and would willingly abide by the decision of my judges." I conceive most Excellent Sir, that we have seen the dawn of that happy day—the authority of your Excellency as President of the Republic is acknowledged in Venezuela, which authority I have saved on the very day that I have sworn eternal disobedience to the government of Bogota. Your Excellency, by assuming the government of the Republic, have called again to existence order, tranquility and confidence. Hence it is my first duty to request your Excellency will immediately point out the Tribunal or the judges who are to take cognizance of my accusation and decide on the same—the charges against me have not been acquitted, but my trial has been deferred to this period, when at the shade of your Excellency's power, peace is happily restored to the Republic, and it would be disagreeable to me to continue as Superior Chief of Venezuela, with which rank your Excellency has honored me by the Decree of the 1st inst. without affording this public testimony of my obedience and submission to the Laws.

God preserve your Excellency,
Most Excellent Sir,

JOSÉ ANTONIO PAEZ.

Answer of His Excellency the President Liberator of the Republic.

General Secretary's Office of the Liberator Head Quarters Puerto Cabello, 3d January 1827—17th.

To His Excellency General in Chief José Antonio Paez, Superior Chief of Venezuela, &c.

Most Excellent Sir!

The Liberator has just received with inexpressible joy the testimony of Your Excellency's submission to the government of the Republic. This evidence of your Excellency's devotedness to Colombia—and respect to the Laws has filled the measure of your own glory and that of the national weal. On this occasion the President has thus expressed himself to me. "General Paez has yesterday saved the Republic to which he gave a new life, and by holding the last plank of that Bark which was wrecked amidst the horrors of war—convulsions of nature and civil dissentions, general Paez has preserved the country. In a hundred combats he has bravely exposed his life for the liberty of the nation, who, assuming the sovereignty has established her fundamental laws—these are the laws that have been violated and this the nation who owes him gratitude and admiration. He has this day presented us with domestic peace. Let us then, dismiss all complaints and lamentations—and like Scipio, give thanks to Heaven, for having destroyed the enemies of the Republic. This day shall echo with the accents of our joyful acclamations and those of our noble sentiments—General Paez far from being guilty is the saviour of the Country." I am therefore directed by His Excellency to state to you, that agreeable to the Decree of the 1st inst. there exists no criminal in Venezuela, as regards the cause of the Reforms, and that all judgment on past events is a transgression of a sacred law which guarantees the welfare of the nation. I am with profound respect,

Your Excellency's most obedient Servant,

The General Secretary of State to the Liberator.

JOSE R. REVENGA.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, December 7.

PRESIDENT'S MESSAGE.

From the National Intelligencer, extra, of Tuesday.

The President of the United States transmitted, this day, to both Houses of Congress the following.

MESSAGE.

Fellow Citizens of the Senate and of the House of Representatives:

The Message of the Representatives of our Union in both Houses of Congress at this time occurs under circumstances calling for the renewed homage of our grateful acknowledgments to the Giver of all Good.—With the exceptions incidental to the most felicitous condition of human existence, we continue to be highly favored in all the elements which contribute to individual comfort and to national prosperity. In the survey of our extensive country, we have generally to observe abodes of health and regions of plenty. In our civil and political relations, we have peace without, and tranquillity within our borders. We are, as a people, increasing with unabating rapidity in population, wealth, and national resources; and, whatever differences of opinion exist among us, with regard to the mode and the means by which we shall turn the beneficence of Heaven to the improvement of our own condition, there is yet a spirit animating us all, which will not suffer the bounties of Providence to be showered upon us in vain, but will receive them with grateful hearts, and apply them with unwearied hands, to the advancement of the general good.

Of the subjects recommended to the consideration of Congress at their last Session, some were then ditinitively acted upon. Others left unfinished, but partly matured, will recur to your attention, without needing a renewal of notice from me. The purpose of this communication will be, to present to your view the general aspect of our public affairs at this moment, and the measures which have been taken to carry into effect the intentions of the Legislature as signified by the laws then and heretofore enacted.

In our intercourse with the other nations of the earth, we have still the happiness of enjoying peace and a general good understanding—qualified, however, in several important instances, by collissions of interest, and by unsatisfied claims of justice, to the settlement of which, the constitutional interposition of the legislative authority may become ultimately indispensable.

By the decease of the Emperor Alexander of Russia, which occurred cotemporaneously with the commencement of the last session of Congress, the United States have been deprived of a long tried, steady, and faithful friend. Born to the inheritance of absolute power, and trained in the school of adversity, from which no power on earth, however absolute, is exempt, that monarch, from his youth, had been tanght to feel the force and value of public opinion, and to be sensible that the interests of his own government would best be promoted by a frank and friendly intercourse with this republic, as these of his people would be advanced by a liberal commercial intercourse with our country. A candid and confidential interchange of sentiments between him and the government of the United States, upon the affairs of Southern America, took place at a period not long preceding his demise, and contributed to fix that course of policy which left to the other governments of Europe no alternative but that of sooner or later recognizing the independence of our southern neighbors, of which the example had, by the United States, already been set. The ordinary diplomatic communications between his successor, the Emperor Nicholas, and the United States, have suffered some interruption by the illness, departure, and subsequent decease of his minister residing here, who enjoyed as he merited, the entire confidence of his new sovereign, as he had eminently responded to that of his predecessor. But we have had the most satisfactory assurances, that the sentiments of the reigning Emperor towards the United States are altogether conformable to those which had so long and constantly animated his imperial brother; and we have reason to hope that they will serve to cement that harmony and good understanding between the two nations, which, founded in congenial interests, cannot but result in the advancement of the welfare and prosperity of both.

Our relations of commerce and navigation with France are, by the operation of the Convention of 24th June, 1822, with that nation, in a state of gradual and progressive improvement. Convinced, by all our experience, no less than by the principles of fair and liberal reciprocity, which the U. States have constantly tendered to all the nations of the earth, as the rule of commercial intercourse which they would universally prefer, that fair and equal competition is most conducive to the interests of both parties, the U. States, in the negotiation of that Convention, earnestly contended for a mutual renunciation of discriminating duties and charges in the ports of the two countries. Unable to obtain the immediate recognition of this principle in its full extent, after reducing the duties of discrimination, so far as was found attainable, it was agreed that, at the expiration of two years from the 1st of October, 1822, when the Convention was to go into effect, unless a notice of six months on either side should be given to the other, that the Convention itself must terminate, those duties should be reduced by one fourth; and that the reduction should be yearly repeated untill all discrimination should cease, while the Convention itself should continue in force. By the effect of this stipulation, three fourths of the discriminating duties which had been levied by each party upon the vessels of the other in its ports, have already been removed; and, on the 1st of next October, should the Convention be still in force, the remaining fourth will be discontinued. French vessels, laden with French produce, will be received in our ports on the same terms as our own, and ours, in return, will enjoy the same advantages in the ports of France. By these approximations to an equality of duties and of charges, not only has the commerce between the two countries prospered, but friendly dispositions have been, on both sides, encouraged and promoted. They will continue to be cherished and cultivated on the part of the United States. It would have been gratifying to have had it in my power to add, that the claims upon the justice of the French government, involving the property and the comfortable subsistence of many of our fellow citizens, and which have been so long and so earnestly urged, were in a more promising train of adjustment than at your last meeting; but their condition remains unaltered.

With the government of the Netherlands, the mutual abandonment of discriminating duties had been regulated by Legislative acts on both sides. The act of Congress of the 20th of April, 1818, abolished all discriminating duties of Impost and Tonnage, upon the vessels and produce of the Netherlands in the ports of the United States, upon the assurance given by the government of the Netherlands, that all such duties operating against the shipping and commerce of the United States, in that Kingdom, had been abolished. These reciprocal regulations had continued in force several years, when the discriminating principle was resumed by the Netherlands in a new and indirect form, by a bounty of ten per cent. in the shape of a return of duties to their national vessels, and in which those of the United States are not permitted to participate. By the act of Congress of the 7th January, 1824, all discriminating duties in the United States were again suspended, so far as related to the vessels and produce of the United States in the Netherlands, so long as the reciprocal exemption should be extended to the vessels and produce of the United States in the Netherlands. But the same act provides that in the event of a restoration of discriminating duties, to operate against the shipping and commerce of the United States, in any of the foreign countries referred to therein, the suspension of discriminating duties in favor of the navigation of such foreign country should cease, and all the provisions of the acts imposing discriminating foreign tonnage and impost duties in the United States, should revive and be in full force with regard to that nation.

In the correspondence with the government of the Netherlands upon this subject, they have contended that the favor shewn to their own shipping by this bounty upon their tonnage, is not to be considered as a discriminating duty. But it cannot be denied that it produces all the same effects. Had the mutual abolition been stipulated by treaty, such a bounty upon the national vessels could scarcely have been granted consistently with good faith. Yet, as the act of Congress of the 7th January, 1824, has not expressly authorized the Executive authority to determine what shall be considered as a revival of discriminating duties by a foreign Government to the disadvantage of the United States, and as the retaliatory measure on our part, however just and necessary, may tend rather to that conflict of legislation which we deprecate, than to that concert to which we invite all commercial nations, as most conducive to their interest and our own, I have thought it more consistent with the spirit of our institutions to refer the subject again to the paramount authority of the Legislature to decide what measure the emergency may require, than abruptly, by proclamation, to carry into effect the minatory provision of the act of 1824.

During the last session of Congress, treaties of amity, navigation, and commerce, were negotiated and signed at this place with the government of Denmark, in Europe, and with the Federation of Central America, in this hemisphere. These treaties then received the constitutional sanction of the Senate, by the advice and consent to their ratification. They were accordingly ratified on the part of the United States, and, during the recess of Congress, have been also ratified by the other respective contracting parties. The ratifications have been exchanged, and they have been published by Proclamations, copies of which are herewith communicated to Congress. These Treaties have established between the contracting parties the principles of equality and reciprocity in their broadest and most liberal extent: Each party admitting the vessels of the other into its port, laden with cargoes the produce or manufacture of any quarter of the globe, upon the payment of the same duties of tonnage and impost that are chargeable upon their own. They have further stipulated, that the parties shall hereafter grant no favor of navigation or commerce to any other nation, which shall not, upon the same terms, be granted to each other; and that neither party will impose upon articles of merchandise, the produce or manufacture of the other, any other or higher duties than upon the like articles, being the produce or manufacture of any other country. To these principles there is, in the Convention of Denmark, an exception, with regard to the Colonies of that kingdom in the Arctic Seas, but none with regard to the Colonies in the West Indies.

In the course of the last summer, the term to limited, has expired. A continuation of it is in the contemplation of the Swedish Government, and is believed to be desirable on the part of the United States. It has been proposed by the king of Sweden, that, pending the negotiation of renewal, the expired Treaty should be mutually considered as still in force; a measure which will require the sanction of Congress to be carried into effect on our part, and which I therefore recommend to your consideration.

With Prussia, Spain, Portugal, and in general all which our last Commercial Treaty with Sweden was the European powers, between whom and the United States relations of friendly intercourse have existed, their condition has not materially varied since the last session of Congress. I regret not to be able to say the same of our commercial intercourse with the Colonial Possessions of Great Britain, in America. Negotiations of the highest importance to our common interest have been for several years the discussion between the two governments; and on the part of the United States have been invariable pursued in the spirit of candor and conciliation. Interests of great magnitude and delicacy had been adjusted by the Conventions of 1815 and 1818, while that of 1822, mediated by the late emperor Alexander, had promised a satisfactory compromise of claims which the government of the United States, in justice to the rights of a numerous class of their citizens, was bound to sustain. But with regard to the commercial intercourse between the United States and the British Colonies in America, it has been hitherto found impracticable to bring the parties to an understanding satisfactory to both. The relative geographical position, and the respective products of nature cultivated by human industry, had constituted the elements of a commercial intercourse between the United States and British America, insular and continental, important to the inhabitants of both countries. But it had been interdicted by Great Britain, upon a principle heretofore, practised upon by the colonizing nations of Europe, of holding the trade of their colonies, each in exclusive monopoly to herself. After the termination of the late war, this interdiction had been revived, and the British government declined including this portion of our intercourse with her possessions in the negotiation of the Convention in 1815. The trade was then carried on exclusively in British vessels, till the act of Congress concerning navigation, of 1818, and the supplemental act of 1820, met the interdict by a corresponding measure on the part of the United States. These measures, not of retaliation, but of necessary self defence, were soon succeeded by an Act of Parliament, opening certain colonial ports to the vessels of the United States, coming directly from them, and to the importation from them of certain articles of our produce, burdened with heavy duties, and excluding some of the most valuable articles of our exports. The United States opened their ports to British vessels from the colonies, upon terms as exactly corresponding with those of the Act of Parliament, as, in the relative position of the parties, could be made. And a negotiation was commenced by mutual consent, with the hope, on our part, that a reciprocal spirit of accomodation and a common sentiment of the importance of the trade to the interests of the inhabitants of the two countries, between whom it must be carried on, would ultimately bring the parties to a compromise, with which both might be satisfied. With this view, the government of the United States had determined to sacrifice something of that entire reciprocity which in all commercial arrangements with Foreign Powers they are entitled to demand, and to acquiesce in some inequalities disadvantageous to ourselves, rather than to forego the benefit of a final and parmanent adjustment of this interest, to the satisfaction of Great Britain herself. The negotiation, repeatedly suspended by accidental circumstances, was, however, by mutual agreement and express assent, considered as pending, and to be speedily resumed. In the mean time, another act of the Parliament, so doubtful and ambiguous in its import as to have been misunderstood by the officers in the Colonies who were to carry it into execution, opens again certain colonial ports, upon new conditions and terms, with a threat to close them against any Nation which may not accept those terms, as prescribed by the British government. This act passed in July 1825, not communicated to the government of the United States, not understood by the British Officers of the Customs in the Colonies where it was to be enforced, was nevertheless submitted to the consideration of Congress, at their last session. With the knowledge that a negociation upon the subject had long been in progress, and pledges given of its resumption at an early day, it was deemed expedient to await the result of that negotiation, rather than to subscribe implicitly to terms the import of which was not clear, and which the British authorities themselves, in this hemisphere, were not prepared to explain.

Immediately after the close of the late session of Congress, one of our most distinguished citizens was despatched as Envoy Extraordinary Minister Plenipotentiary to Great Britain, furnished with instructions which we could not doubt would lead to a conclusion of this long controverted interest, upon terms acceptable to Great Britain. Upon his arrival, and before he had delivered his letters of credence, he was met by an order of the British Council, excluding, from and after the first of December now current, the vessels of the United States from all the Colonial British ports, excepting those immediately bordering upon our Territories. In answer to his expostulations upon a measure thus unexpected, he is informed that, according to the ancient maxims of policy of European nations having colonies, their trade is an exclusive possession of the mother country. That all participation in it by other nations, is a boon or favor not forming a subject of negotiation, but to be regulated by the Legislative Acts of the Power owning the colony. That the British government, therefore, declines negotiating concerning it; and that, as the United States did not forthwith accept purely and simply the terms offered by the Act of Parliament, of July, 1825, Great Britain would not now admit the vessels of the United States even upon the terms on which she has opened them to the navigation of other nations.

We have been accustomed to consider the trade which we have enjoyed with the British Colonies, rather as an interchange of mutual benefits, than as a mere favor received; that, under every circumstance, we have given an ample equivalent. We have seen every other nation, holding Colonies, negotiate with other nations, and grant them, freely, admission to the Colonies by Treaty; and, so far are the other colonizing nations of Europe now from refusing to negotiate for trade with their Colonies, that we ourselves have secured access to the Colonies of more than one of them by Treaty.—The refusal, however, of Great Britain to negotiate, leaves to the United States no other alternative than that of regulating, or interdicting, altogether, the trade on their part, according as either measure may affect the interests of our own country; and, with that exclusive object, I would recommend the whole subject to your claim and candid deliberations.

It is hoped that our unavailing exertions to be accomplished a cordial good understanding on this interest, will not have an unpropitious effect upon the other great topics of discussion between the two governments.—Our northern and northwestern boundaries are still unadjusted. The commissioners under the seventh article of the treaty of Ghent have nearly come to the close of their labors; nor can we renounce the expectation, enfeebled as it is, that they may agree upon their Report, to the satisfaction or acquiscence of both parties. The Commission for liquidating the claims for indemnity for slaves carried away after the close of the war, has been sitting, with doubtful prospects of success. Propositions of compromise have, however, passed between the two governments, the result of which, we flatter ourselves, may yet prove satisfactory. Our own dispositions and purposes towards Great Britain are all friendly and conciliatory; nor can we abandon, but with strong reluctance, the belief that they will, ultimately, meet a return, not of favors, which we neither ask nor desire, but of equal reciprocity and good will.

With the American governments of this hemisphere we continue to maintain an intercourse altogether friendly, and between their nations and ours that commercial interchange of which mutual benefit is the source, and mutual comfort and harmony the result, is in a continual state of improvement. The war between Spain and them, since the total expulsion of the Spanish military force from their continental territories, has been little more than nominal; and their internal tranquillity, though occasionally menaced by the agitations which civil wars never fail to leave behind them, has not been affected by any serious calamity.

(To be Continued.)